
Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

Palestra 5/8(44), 89-93

1961

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez **Muzeum Historii Polski** w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

NACZELNA RADA ADWOKACKA

Odpis

A. Zarządzenie Ministra Sprawiedliwości nr 42/61/ADW. z dnia 26 czerwca 1961 r.

w sprawie oznaczenia liczby aplikantów adwokackich dla poszczególnych
wojewódzkich izb adwokackich

Na zasadzie art. 9 ustawy z dnia 27 czerwca 1950 r. o ustroju adwokatury (Dz. U. z 1959 r. Nr 8, poz. 41) oznacza się do końca 1961 roku liczbę aplikantów adwokackich dla poszczególnych wojewódzkich izb adwokackich w sposób następujący:

Wojewódzka Izba Adwokacka w:	liczba aplikantów adwokackich
Białymstoku	20
Bydgoszczy	20
Gdańsku	25
Katowicach	40
Kielcach	25
Koszalinie	15
Krakowie	50
Lublinie	35
Łodzi	45
Opolu	15
Olsztynie	15
Poznaniu	25
Rzeszowie	35
Szczecinie	15
Warszawie	120
Wrocławiu	35
Zielonej Górze	15
<hr/>	
Razem	550

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

w/z (—) K. Zawadzki

Podsekretarz stanu

B. Uchwały Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej

1. A) PRZEPISY USTAWY O USTROJU ADWOKATURY NIE PRZEWIDUJĄ PODEJMOWANIA PRZEZ RADY ADWOKACKIE UCHWAŁ POZA POSIEDZENIEM RADY, W DRODZE OBIEGOWEJ.

B) NIE MA PODSTAW DO WZNOWIENIA PRZEZ RADĘ ADWOKACKĄ POSTĘPOWANIA Z POWODU UJAWNIEŃ NOWYCH OKOLICZNOŚCI FAKTYCZNYCH, JEŚLI OKOLICZNOŚCI TE MOGŁY BYC ZNANE RADZIE ADWOKACKIEJ NA PODSTAWIE MATERIAŁÓW DOSTĘPNYCH TEJŻE RADZIE ADWOKACKIEJ.

(uchwała Wydziału Wykonawczego Naczelnej Rady Adwokackiej
z dnia 9 czerwca 1961 r.)

Wydział Wykonawczy Naczelnej Rady Adwokackiej, po rozpoznaniu sprawy z odwołania apl. adw. X od uchwały Rady Adwokackiej w A z dnia 1 lutego 1961 r. w przedmiocie niedopuszczenia do ustnego egzaminu adwokackiego,

postanowił:

zaskarżoną uchwałę Rady Adwokackiej w A uchylić.

Z uzasadnienia:

(...) Wydział Wykonawczy zważył, co następuje:

1) W związku z zarzutem odwołania, że zaskarżona uchwała została podjęta nie na posiedzeniu Rady Adwokackiej, lecz w drodze obiegowej, Naczelna Rada Adwokacka zażądała wyjaśnień od Rady Adwokackiej w A. Z nadesłanych wyjaśnień wynika, że ze względu na pilność sprawy i niemożność zwołania posiedzenia Rady Adwokackiej uchwała została powzięta w drodze obiegowej w ten sposób, iż sporządzony i podpisany przez dziekana Rady Adwokackiej projekt uchwały podpisało 11 członków Rady. Pozostali członkowie Rady w liczbie 5 byli w tym dniu nieobecni w A.

Wymaga rozstrzygnięcia wątpliwość, czy dopuszczalne jest powzięcie uchwały przez radę adwokacką nie na posiedzeniu, lecz w drodze obiegowej. W tym przedmiocie należy mieć na względzie następujące okoliczności:

Według art. 23 u. o u. a., do ważności uchwał rady adwokackiej wymagana jest „obecność” większości jej członków, w tym dziekana lub wicedziekana. Uchwały rady adwokackiej zapadają większością głosów.

Regulamin urzędowania rady adwokackiej („Palestra” Nr 5/1959) stwierdza, że posiedzenia rady odbywają się w ustalonych z góry dniach i godzinach i że nadzwyczajne posiedzenie rady zwołuje dziekan z własnej inicjatywy lub na wniosek 3 członków rady; wszyscy uczestnicy posiedzenia podpisują listę obecności; z każdego posiedzenia sporządza się protokół (§ 34).

Zaden przepis u. o u. a. ani też regulamin urzędowania rad adwokackich nie przewiduje podejmowania uchwał poza posiedzeniem rady, przeciwnie, wyżej powołane przepisy wskazują na to, że uchwała rady adwokackiej może być podjęta tylko na posiedzeniu rady.

Poza przesłankami formalnoprawnymi również względy celowości przemawiają przeciwko podejmowaniu przez rady adwokackie uchwał w drodze obiegowej, gdyż tylko wspólne omówienie sprawy na posiedzeniu rady adwokackiej daje rękomię wszechstronnego przedyskutowania nasuwających się zagadnień. Załatwienie sprawy poza posiedzeniem w drodze kolejnego podpisywania projektu uchwały eliminuje możliwość dyskusji i nie daje gwarancji należytego wysświetlenia spraw, w których są podejmowane uchwały.

Tylko w wypadkach zupełnie wyjątkowych można by dopuścić podejmowanie uchwał w drodze obiegowej, ale pod warunkiem, że projekt uchwały byłby podpisany przez pełny skład rady adwokackiej, tj. przez wszystkich członków rady adwokackiej.

Z przyczyn wyżej powołanych należy uznać, że zaskarżona uchwała Rady Adwokackiej w A, jako powzięta w sposób nieprawidłowy, podlega uchyleniu.

Niezależnie jednak od tej formalnej przesłanki uchylenia uchwały, Naczelna Rada Adwokacka stwierdza, że również merytorycznie zaskarżona uchwała nie wydaje się słuszna, a to z przyczyn niżej podanych.

2) Rada Adwokacka w A wznowiła postępowanie, ponieważ — jak twierdzi — ujawniły się nowe istotne dla sprawy okoliczności, które istniały już przy powzięciu uchwały z 16.X.1961 r., lecz nie były wówczas znane Radzie Adwokackiej (art. 127 § 1 pkt 5 k.p.a.). Okolicznościami tymi, zdaniem Rady Adwokackiej w A, są fakty, z których wynika, że do pełnego 3-letniego okresu aplikacji brakuje apl. adw. X 4 miesiące i 12 dni (2 miesiące bezpłatnego urlopu w latach 1959 i 1960 oraz nieobecność w pracy przez 2 miesiące w 1960 r. niedostatecznie usprawiedliwiona, złożono bowiem tylko zaświadczenie lekarza prywatnego).

Jednakże Naczelna Rada Adwokacka stwierdza, że w aktach Rady Adwokackiej w A (r. 1959 i 1960) znajdują się dokumenty świadczące o udzieleniu apl. adw. X dwukrotnie bezpłatnego urlopu miesięcznego. A więc ta okoliczność była Radzie Adwokackiej znana.

Co się zaś tyczy okresu nieobecności w pracy nie usprawiedliwionego zaświadczeniem lekarza Ubezpieczalni Społecznej, to okoliczność ta byłaby znana Radzie Adwokackiej, gdyby zażądała ona sprawozdania z przebiegu aplikacji przed powzięciem swej uchwały z 16.I.1961 r. Tymczasem z akt Rady Adwokackiej nie wynika, aby Rada zwracała się przed 16.I.1961 r. do kierownika zespołu, w którym apl. adw. X odbywała aplikację, o nadesłanie danych o przebiegu aplikacji. W szczególności Rada Adwokacka nie zażądała i nie dołączyła do akt sprawozdania z przebiegu praktyki i opinii o stopniu przygotowania aplikanta do zawodu adwokackiego, które to dokumenty powinny być sporządzone przez patrona i kierownika zespołu i przesłane radzie adwokackiej (§ 5 Regulaminu kształcenia aplikantów adwokackich — „Palestra” Nr 2—3/1959, str. 125).

Powyższe dane mogły i powinny być znane Radzie Adwokackiej w A, a w każdym razie były do jej dyspozycji w aktach zespołu adwokackiego, w którym odbywała aplikację apl. X. Jeśli Rada Adwokacka nie skorzystała z możliwości zapoznania się z tymi materiałami i nie dopilnowała przestrzegania § 5 Regulaminu kształcenia aplikantów, to nie ma obecnie podstaw do wznawiania z urzędu postępowania.

W tym stanie rzeczy należało postanowić jak wyżej.

2. UCHWAŁA WYDZIAŁU WYKONAWCZEGO NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ Z DNIA 9 CZERWCA 1961 R. W PRZEDMIOCIE TYMCZASOWEGO UREGULOWANIA TRYBU WYNAGRADZANIA APLIKANTÓW ADWOKACKICH

W ZWIĄZKU Z WEJŚCIEM W ŻYCIE § 8 ROZPORZĄDZENIA MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI Z DNIA 22 KWIEŃNIA 1961 R. W SPRAWIE WYNAGRODZENIA ADWOKATÓW ZA WYKONYWANIE CZYNNOŚCI ZAWODOWYCH (DZ. U. NR 24, POZ. 118):

- 1) Z dniem 1 czerwca 1961 r. tworzy się Centralny Fundusz Szkolenia Aplikantów Adwokackich przy Naczelnej Radzie Adwokackiej, zwany niżej „Centralnym Funduszem”.
- 2) Centralny Fundusz tworzy się z wpływów z $\frac{1}{4}$ części ryczałtu na koszty przewidziane w § 8 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.IV.1961 r. w sprawie wynagrodzenia adwokatów (Dz. U. Nr 24, poz. 118).
- 3) Zasoby Centralnego Funduszu przeznaczone są na:
 - a) wypłatę wynagrodzeń aplikantów adwokackich zatrudnionych w zespołach,
 - b) pokrycie kosztu ubezpieczenia społecznego aplikantów adwokackich zatrudnionych w zespołach,
 - c) faktyczne koszty szkolenia aplikantów adwokackich poniesione przez poszczególne rady adwokackie.
- 4) Poczynając od 1.VI.1961 r. zespoły adwokackie odprowadzają na Centralny Fundusz $\frac{1}{4}$ część ryczałtu na koszty administracyjne od wszystkich wpłat dokonanych po dniu 31 maja 1961 r., księgując kwoty przypadające na ten cel na osobnym koncie.
- 5) Zespoły adwokackie przekazują właściwej radzie adwokackiej najpóźniej do dnia 10 każdego miesiąca kwotę uzyskaną z ryczałtu na szkolenie aplikantów adwokackich i zawiadamiają o tym radę adwokacką według wzoru załączonego pod 1).
- 6) Rady adwokackie sporządzają do dnia 20 każdego miesiąca zestawienie zbiorcze dotyczące wpływów za ubiegły miesiąc od zespołu adwokackiego na Centralny Fundusz oraz wydatków poniesionych na cele wymienione w punkcie 3) i zestawienia te, sporządzane według załącznika nr 2, przesyłają Naczelnej Radzie Adwokackiej, przekazując jej równocześnie ewentualną nadwyżkę bądź też wnosząc o wyrównanie niedoborów.
- 7) Naczelna Rada Adwokacka rozlicza się z wojewódzkimi radami adwokackimi, przekazując im najdalej w ciągu 10 dni od otrzymania rozliczenia wyrównanie ewentualnych niedoborów.
- 8) Aplikanci adwokaccy przydzieleni do adwokatów wykonujących praktykę indywidualną opłacani są aż do dalszych zarządzeń przez tych adwokatów i nie są umieszczani na liście płac aplikantów adwokackich, sporządzonej przez radę adwokacką.
- 9) Tracą moc wszystkie uchwały rad adwokackich regulujące w sposób odmienny sprawę pokrywania kosztów szkolenia aplikantów adwokackich.
- 10) Najpóźniej w miesiącu lutym każdego roku Naczelna Rada Adwokacka składa Ministrowi Sprawiedliwości sprawozdanie ze sposobu wykorzystania i stanu Centralnego Funduszu za rok ubiegły. Sprawozdanie podlega publikacji w „Palestrze”.

Załącznik

Wzór Nr 1

DO
RADY ADWOKACKIEJ

W

Zespół Adwokacki Nr w zawiadamia, że w miesiącu r. uzyskał z $\frac{1}{4}$ części ryczałtu na koszty zespołu kwotę zł (słownie złotych).

Kwotę tę Zespół przekazuje jednocześnie na rachunek Rady Adwokackiej w PKO Nr konta

Załącznik

Wzór Nr 2

DO
NACZELNEJ RADY ADWOKACKIEJ
W WARSZAWIE

Rada Adwokacka w przedstawia w załączeniu sprawozdanie dotyczące wpływów i wydatków Centralnego Funduszu Szkolenia Aplikantów Adwokackich za miesiąc roku

Wpływy

Ogólna kwota uzyskana przez wszystkie zespoły adwokackie Izby z tytułu $\frac{1}{4}$ części ryczałtu na koszty administracyjne zł

Wydatki

- a) wynagrodzenie aplikantów adwokackich według listy płac zł
- b) Składki ubezpieczenia społecznego z tytułu zatrudnienia aplikantów adwokackich zł
- c) koszty szkolenia według załącznika zł
- Razem: zł

Powstała nadwyżka *) — niedobór *) w kwocie

*) niepotrzebne skreślić.

Uwaga. Załącznik ad c) powinien obejmować wszystkie wydatki związane ze szkoleniem aplikantów adwokackich (koszty przejazdów na seminaria, koszty wynagrodzenia wykładowców itp.) za dany miesiąc — z rozbięciem na pozycje.